

РЕШЕНИЕ

№ 2486

гр. София, 10.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **495** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от директора на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР), подадена чрез упълномощения процесуален представител юрк. М. Д., срещу решение от 14.06.2022 г., постановено по н.а.х.д.№ 9835/2021 г. от Софийски районен съд (СРС), 101-ви състав. С него е отменен електронен фиш (ЕФ) Серия Г № 0031805/20.03.2021 г. на СДВР за налагане на глоба за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, с който на М. Р. М. на основание чл.638, ал.4 във вр. с чл.638, ал.1, т.1 във вр. с чл.461, т.1 от КЗ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 250 лв. за нарушение по чл.483, ал.1, т.1 от КЗ. С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно поради допуснатото нарушение на материалния закон и съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Иска се отмяната му и произнасяне по същество, при което обжалваният електронен фиш да бъде потвърден. Претендира се и присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

Ответникът - М. Р. М. не се ангажира със становище по жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на

касационната жалба.

Настоящият състав на Административен съд – София град, 14-ти касационен състав, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

С обжалваното решение СРС е отменил оспорения пред него ЕФ Серия Г № 0031805/20.03.2021 г. на СДВР, с който на М. Р. М. на основание чл.638, ал.4 във вр. с чл.638, ал.1, т.1 във вр. с чл.461, т.1 от КЗ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 250 лв. за нарушение по чл.483, ал.1, т.1 от КЗ, затова че на 20.03.2021 г. в 11.06 часа в [населено място], [улица] посока от [улица]към [улица]като физическо лице собственик на МПС, регистрирано в РБългария, не е сключил задължителна застраховка (ЗЗ). Нарушението било установено с АТТС № SD2D0010. Електронният фиш бил връчен на М. М. на 07.06.2021 г.

При тази фактическа обстановка съдът е направил извод за допуснати нарушения на процесуалните правила при съставянето на ЕФ, които съществено засягали правото на защита на наказаното лице. В ЕФ липсвало пълно описание на извършеното нарушение, като била налице правна квалификация на деянието, но не и пълно описание на същото. Липсвало ясно и недвусмислено отразяване дали на посочената дата и място М. като собственик на посоченото МПС управлявал автомобила си, респ. в каква посока е станало това. В ЕФ било посочено, че собственикът не е сключил „ЗЗ”, от което също била налице неяснота, доколкото в разпоредбата на чл.461 от КЗ били изброени различни видове задължителни застраховки. В обобщение съдът е приел, че в случая се касае за отсъствие на отделни обстоятелства от значение за съставомерността на деянието. За да се обоснове, се е позовал на разпоредбата на чл.189, ал.4, изр.2 от Закон за движение по пътищата (ЗДвП), приложима по силата на чл.647, ал.3 от КЗ.

Обжалваното решение е неправилно.

Необоснована е преценката на съда за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при провеждане на административнонаказателното производство. Съгласно чл.189, ал.4, изр.2 от Закон за движение по пътищата (ЗДвП), приложима по силата на чл.647, ал.3 от КЗ, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.

В случая електронният фиш съдържа всички изискуеми по цитирания текст реквизити, а именно: териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението (СДВР); мястото, датата, точния час на извършване на нарушението (на 20.03.2021 г. в 11.06 часа в [населено място], [улица] посока от

[улица]към [улица]); регистрационния номер на моторното превозно средство (МПС – лек автомобил „О. А.” с рег. [рег.номер на МПС]); собственика, на когото е регистрирано превозното средство (М. Р. М.); описание на нарушението (не е сключил ЗЗ.); нарушените разпоредби (чл.483, ал.1, т.1 от КЗ във вр. с чл.638, ал.4 във вр. с чл.638, ал.1, т.1 във вр. с чл.461, т.1 от КЗ); размера на глобата (250 лв.). Посочени са също срокът, сметката и начините за доброволно заплащане на глобата.

Неправилно съдът е възприел като съществен пропуск неотразяването в електронния фиш на конкретния вид задължителна застраховка, доколкото в разпоредбата на чл.461 от КЗ били изброени различни видове задължителни застраховки, поради което не ставало ясно за коя конкретно застраховка се отнася нарушението, респ. за което е наложено наказанието. Според чл.461 от КЗ, задължителни застраховки са: 1. „Гражданска отговорност” на автомобилистите по т.10.1, раздел II, буква „А” от приложение № 1, наричана по-нататък „задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите”; 2. „Злополука” на пътниците в средствата за обществен превоз по т. 1, раздел II, буква „А” от приложение № 1, наричана по-нататък „задължителна застраховка „Злополука” на пътниците”; 3. други застраховки, предвидени със закон или с международен договор, ратифициран, обнародван и влязъл в сила за Република България. При така разписаното в цитирания текст, единствената задължителна застраховка за водачите на леки автомобили на територията на РБългария е задължителната застраховка „Гражданска отговорност”. От друга страна, по силата на чл.647, ал.3 от КЗ, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при условията и по реда, предвидени в Закона за движение по пътищата. Това означава, че в самия законов текст е уреден конкретния вид на задължителната застраховка, за несклучването на която е предвидено наказание да се налага с електронен фиш.

Необоснован е и изводът, че не ставала ясна посоката на движение на автомобила. Напротив, по делото са представени доказателства, които ясно показват, че посочената в електронния фиш посока на движение на автомобила е правилно отразена.

Предвид изложеното, НП е съставено без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната му на формално основание, както и при правилно приложение на материалния закон.

По изложените съображения обжалваното решение като неправилно следва да бъде отменено, а вместо него постановено ново, с което обжалваното наказателно постановление да бъде потвърдено.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.1 и 4 от ЗАНН в полза на касатора следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции в общ размер на 200 лв., определени на основание чл.37 от ЗПП вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл.2 във вр. с чл.222, ал.1 от АПК, Административен съд – София град, 14-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 14.06.2022 г., постановено по н.а.х.д.№ 9835/2021 г. от Софийски районен съд, 101-ви състав, и вместо него ПОСТАНОВЯВА:
ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш Серия Г № 0031805/20.03.2021 г. на СДВР.
ОСЪЖДА М. Р. М. с ЕГН [ЕГН] и адрес: [населено място], [улица], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сумата от 200 (двеста) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.